

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului declarat de *****.

în cadrul demersului înaintat de**********în privința *****, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord-Vest, Structura Teritorială Asistență Socială Sângerei cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie pentru victima violenţei în familie, prin care demersul a fost admis,

împotriva încheierii Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) din 26 august 2026,

Dosarul nr. 2r-375/2026
PIGD nr. 2-26108905-03-2r-19102026

Prima instanță: Judecătoria Bălți (sediul Sîngerei) (judecător Gheorghe Cugut)

27 noiembrie 2026, mun. Bălți
Textul corespunde originalului

Examinând, fără citarea părţilor, cererea de recurs declarată de *****

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:
Stanislav Grosu*, Președinte,*
Alina Țihonschi,
Mariana Sajin, *judecători*

A constatat următoarele:

La data de 25 august 2026,**********s-a adresat în Judecătoria Bălți, sediul Sângerei cu cerere privind aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului *****.

În motivarea cererii depuse,**********a menționat că în calitate de tată al minorilor ***** (a.n. *****),********** (a.n. *****) şi ***** (a.n. *****), informează că la data de 19.10.2025, în jurul orei 19:00, la domiciliul comun din *****, soția, ***** (născută la *****), a exercitat acte de violență fizică şi psihologică asupra copiilor.

Menționează că soția, ***** a lovit-o pe ***** în regiunea mîinei, a aruncat cu diferite obiecte spre copii, îi amenințat cu noi agresiuni fizice, inclusiv cu moartea, folosind expresia: „eu v-am făcut, eu vă ucid”.

Susține că, astfel de comportamente s-au repetat şi anterior, afectând profund atât sănătatea fizică, cât şi echilibrul psihologic al minorilor. Având în vedere gravitatea şi caracterul repetat al acestor fapte, consideră că viața, integritatea fizică şi psihică a copiilor precum și a lui personal sunt în pericol iminent.

Solicită, pe această cale, intervenția de urgență a instanței de judecată, în conformitate cu prevederile legale privind prevenirea şi combaterea violenței în familie.

*****a solicitat aplicarea măsurilor de protecție victimei violenței în familie fața de el și de copii minori în privința lui *****, prin aplicarea următoarelor interdicții:

- Interzicerea agresorului apropierii la mai puțin de 200 de metri de domiciliul situat în *****;
- Interzicerea agresorului apropierii la mai puțin de 200 de metri de victimă şi de minorii menționați, indiferent de locul aflării;
- Interzicerea oricărui contact direct sau indirect cu victima şi cu copiii (inclusiv prin telefon, mesaje, rețele sociale sau intermediari);
- Interzicerea apropierii şi accesului în instituțiile de învățământ frecventate de copii: ***** şi ***** din *****(sau alte instituții unde aceştia vor fi înscriși):
- Dispunerea, pe durata ordinului, a monitorizării electronice, dacă acest lucru este posibil conform legii, pentru a garanta respectarea interdicțiilor.

Poziţia instanţei de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) din 26 august 2026, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești depusă de**********către *****, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie a fost admis:

- ✓ S-a stabilit în privința*****, născut la *****, domiciliat în *****, IDNP: ***** și pentru copiii minori, *****, născută la *****.*****, IDNP: *****,**********, născut la *****.*****, IDNP ***** și *****, născut la **********, IDNP: *****, pentru o perioadă de 120 (una sută douăzeci) zile următoarele măsuri de protecție a victimelor violenței în familie de la acțiunile agresorului *****, născută la *****, IDNP: *****;
- ✓ S-a obligat agresorul *****, născută la *****, IDNP: *****, de a părăsi și de a nu se apropia de locuința situată în *****;
- ✓ S-a obligat agresorul *****, născută la *****, IDNP: *****, de a sta departe de locul aflării lui**********și a copiilor minori, *****,********** și *****, la o distanță ce ar asigura securitatea acestora, excluzând şi orice contact vizual;
- ✓ S-a interzis agresorului *****, născută la *****, IDNP: *****, oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu**********și a copiilor minori, *****,**********și *****;
- ✓ S-a încasat din contul lui *****, născută la *****, IDNP: *****, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 250 (două sute cincizeci) lei;
- ✓ S-a încasat din contul lui *****, născută la *****, IDNP: *****, în beneficiul Judecătoriei Bălți a taxei de timbru de 200 (două sute) lei.

Solicitarea recurentului:

La data de 08.10.2026, potrivit dății indicate pe plicul ce conținea cererea de recurs, ***** a depus cerere de recurs, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) din 26

august 2026, totodată solicitând instanței de recurs repunerea în termenul de declararea cererii de recurs.

Potrivit art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

După cum a fost indicat mai sus, ***** a contestat încheierea primei instanțe din 26.08.2026, depunând recursul la 08.10.2026, astfel încălcând termenul legal de contestare a încheierii nominalizate.

Argumentele părţilor:

În motivarea recursului, recurentul a invocat că încheierea contestată este neîntemeiată, deoarece concluziile instanței de judecată nu corespund circumstanțelor reale ale cauzei și nu sunt susținute în mod suficient de materialul probator administrat.

În susținerea recursului, menționează că la 19.08.2026 a fost agresată fizic și verbal de către fiica sa, *****, și soțul său,*****, în urma unui conflict familial generat de insistența acesteia ca fiica sa să întreprindă măsuri pentru înlăturarea corigenței școlare și să participe la efectuarea curățeniei în gospodărie. Susține că, în timpul conflictului, fiica sa i-a aplicat mai multe lovituri cu mâinile și a insultat-o, iar ulterior a intervenit și soțul său, care a manifestat un comportament agresiv și a susținut acțiunile fiicei. Întrucât conflictul s-a prelungit până seara târziu, a apelat serviciul 112 și a solicitat intervenția organelor de poliție, depunând ulterior o plângere și oferind explicații asupra celor întâmplate.

Relatează că, în cadrul examinării plângerii sale, a fost supusă examinării medico-legale, iar potrivit raportului de constatare nr. 202628P0165 din 20.08.2026, pe corpul acesteia au fost depistate mai multe leziuni, calificate drept vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății. Totodată, menționează că, la 26.08.2026, reprezentantul Inspectoratului de Poliție Sîngerei a încetat examinarea plângerii sale, pe motiv că nu ar exista faptul contravenției.

Recurenta susține că instanța de judecată nu a motivat suficient existența unui pericol real, concret și actual care să justifice aplicarea măsurilor de protecție dispuse, apreciind că aceasta s-a bazat în principal pe declarațiile soțului său,*****, și ale fiicei minore, *****, care, în opinia sa, nu corespund adevărului, fără a examina în mod suficient circumstanțele concrete ale incidentului, caracterul și gravitatea pretinselor acte de violență, existența unor eventuale incidente anterioare, comportamentul său ulterior, existența unui risc actual, precum și probele prezentate în apărare.

În acest context, consideră că simpla existență a unui conflict între membrii familiei nu poate fi echivalată automat cu întrunirea condițiilor necesare pentru aplicarea măsurilor de protecție, iar instanța nu a efectuat o apreciere completă și obiectivă a materialului probator, inclusiv sub aspectul necesității și proporționalității fiecărei măsuri dispuse.

De asemenea, invocă încălcarea dreptului la apărare, menționând că nu a fost citată la examinarea cererii de eliberare a ordonanței de protecție și nici nu i-a fost desemnat un apărător din cadrul Oficiului Teritorial Bălți al CNAJGS pentru a-i acorda asistență juridică. Susține că nu a avut posibilitatea reală de a participa la proces, de a prezenta probe și de a formula obiecții, circumstanță care ar fi influențat în mod direct soluția adoptată, întrucât instanța nu a dispus de toate elementele relevante pentru aprecierea existenței riscului și a proporționalității măsurilor de protecție.

Totodată, reproșează instanței că, în motivarea încheierii contestate, nu a explicat în mod suficient motivele pentru care a acceptat probele prezentate de**********și a ignorat probele administrate de reprezentanții Inspectoratului de Poliție Sîngerei în cadrul materialului nr. 20262204408 din 19.08.2026, acumulat în urma plângerii depuse de recurentă. În opinia sa,

această omisiune pune sub semnul întrebării temeinicia concluziei privind existența riscului și necesitatea aplicării măsurilor de protecție.

În continuare, recurenta consideră că măsurile de protecție dispuse sunt disproporționate în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei, întrucât aplicarea cumulativă a obligației de a părăsi și de a nu se apropia de locuință, a interdicției de a se apropia de victimă și de copiii minori, cu excluderea oricărui contact vizual, precum și a interdicției oricărui contact, inclusiv telefonic sau prin corespondență, produce consecințe deosebit de severe asupra sa, inclusiv prin instituirea monitorizării electronice.

Susține că monitorizarea electronică restrânge în mod semnificativ libertatea sa de circulație și viața privată, generând totodată consecințe sociale și profesionale importante. În acest sens, afirmă că instanța nu a indicat circumstanțe concrete care să demonstreze necesitatea aplicării cumulative a tuturor măsurilor dispuse și nici motivele pentru care un ansamblu de măsuri mai puțin restrictive nu ar fi suficient pentru asigurarea protecției victimelor. Prin urmare, solicită instanței de recurs să verifice în mod individual necesitatea și proporționalitatea fiecărei măsuri de protecție.

Referitor la monitorizarea electronică, precizează că nu contestă existența prevederilor legale care reglementează aplicarea acesteia în cazul anumitor măsuri de protecție, ci temeiul factual și juridic al măsurilor care au determinat instituirea monitorizării în situația sa concretă. Astfel, în cazul în care instanța de recurs va constata că măsurile de protecție respective nu sunt justificate, solicită anularea acestora și, drept consecință, încetarea monitorizării electronice.

În ceea ce privește respectarea termenului de contestare, recurenta menționează că încheierea și ordonanța de protecție din 26.08.2026 au fost emise în lipsa sa, fără a fi citată și fără a-i fi comunicate actele judecătorești. Susține că a luat cunoștință de acestea abia la 23.09.2026, când colaboratorii de poliție i-au aplicat tehnica de monitorizare electronică, în perioada în care se afla internată la *****, unde a rămas până la 30.09.2026. În aceste condiții, consideră că termenul de 15 zile pentru declararea recursului a început să curgă din momentul recepționării actelor contestate, motiv pentru care apreciază că recursul a fost depus în termenul prevăzut de art. 425 Cod de procedură civilă.

În concluzie, recurenta solicită casarea încheierii contestate, considerând că aceasta este neîntemeiată, întrucât concluziile instanței nu rezultă în mod suficient din circumstanțele și probele administrate, dreptul său la apărare nu a fost asigurat în mod efectiv, iar măsurile de protecție aplicate sunt disproporționate în raport cu situația concretă a cauzei.

Aprecierea instanţei de recurs:

Potrivit prevederilor art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

Analizând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei, colegiul civil şi de contencios administrativ consideră că recursul este neîntemeiat şi urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

Conform articolului 14 alin. (2) Legea nr. 45 din 01.03.2017 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, cererea sau demersul pentru eliberarea ordonanţei de protecţie

depuse în instanţă de judecată se examinează conform Codului de procedură civilă, Codului de procedură penală.

Articolul 278[3] aliniatul (1) Cod de procedură civilă prevede că, cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislaţia de prevenire şi combatere a violenţei în familie.

Articolul 278[4] Cod de procedură civilă prevede că, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune la instanţa judecătorească competentă de la domiciliul sau locul de aflare a victimei sau a agresorului, de la locul unde victima a solicitat asistenţă sau de la locul unde a avut loc actul de violenţă. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie, organul de asistenţă socială sau de către procuror.

În conformitate cu articolul 278[7] Cod de Procedură Civilă, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

Conform articolului 12 al Legii nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, (1) victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă în familie şi să solicite protecţie. (2) Reprezentanţilor autorităţilor abilitate cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei în familie li se interzice să întreprindă acţiuni menite să descurajeze victima în denunţarea actelor de violenţă la care este supusă. (3) Orice persoană care este martoră la acte de violenţă în familie sau care are bănuieli rezonabile că au fost comise asemenea acte ori că sunt posibile acte de violenţă are dreptul să comunice acest lucru autorităţilor abilitate cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei în familie.

Potrivit articolului 2 Legea nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, următoarele noțiuni semnifică:

violență în familie constituie acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaționale sau al comunicațiilor electronice, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral;

violenţă fizică - maltratare și/sau vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar;

violenţă psihologică – provocarea suferinței psihice și/sau a stării de tensiune, impunerea voinței ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informației și/sau a comunicațiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; șantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viața personală; gelozie; izolare prin detenție, inclusiv în locuința familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinților și copiilor; privare de acces la informație; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la rețelele de socializare; interzicere și/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; amenințare cu moartea ori cu vătămare a integrității corporale; amenințare cu răspândirea, fără consimțământ, a informației despre viața intimă, privată și/sau de familie; persecutare;

deposedare de acte de identitate; afișare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar;

victimă-adult – persoană adultă care a fost supusă actelor de violență împotriva femeilor și/sau actelor de violență în familie;

victimă-copil – persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani și care a fost supusă ori a fost martoră la acte de violență împotriva femeilor și/sau la acte de violență în familie;

agresor – persoană care comite acte de violenţă în familie, în concubinaj. În cazul plângerilor din partea mai multor membri de familie, cu învinuiri reciproce de comitere a actelor de violenţă, agresorul va fi identificat luându-se în considerare următoarele circumstanţe: care dintre subiecţii implicaţi a acţionat în apărarea sa ori a altei persoane; probabilitatea survenirii unor situaţii critice pentru fiecare persoană; modul de acţionare în cadrul scenei de violenţă şi gravitatea leziunilor provocate de fiecare persoană; plângerile anterioare de violenţă în familie, alte împrejurări care indică la iniţiatorul actelor de violenţă;

ordin de restricţie de urgenţă – act administrativ emis de poliţie, prin care sunt aplicate măsuri de protecţie menite să asigure înlăturarea imediată a agresorului din locuinţa familiei supuse violenţei şi stabilirea unor interdicţii prevăzute de lege, în vederea prevenirii repetării/comiterii actelor de violenţă, garantând astfel siguranţă victimei şi altor membri ai familiei în locuinţa lor şi în afara acesteia;

ordonanţă de protecţie – act legal prin care instanţa de judecată aplică măsuri de protecţie a victimei;

situaţie de criză/situaţie critică – totalitate a circumstanţelor ce prezintă pericol iminent pentru viaţa şi/sau integritatea fizică şi/sau psihică a persoanei, necesitând intervenţie în regim de urgenţă cu măsuri de protecţie;

Potrivit articolului 3 aliniatul (2) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie nr. 45 din 01 martie 2007, membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt: a) în condiţia de conlocuire: **persoanele aflate în căsătorie**, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau **dintre părinţi şi copii**; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Art. 14 alin. (2^1) al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie nr. 45 din 01 martie 2007 Cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din cauză de sănătate, vârstă, alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie poate fi depusă, în interesele victimei, de către organul de poliţie (...).

Articolul 73 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă prevede (1) În cazurile prevăzute de lege, autorităţile publice, organizaţiile, persoanele fizice pot adresa în judecată acţiune (cerere) în apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime ale unor alte persoane, la cererea acestora, sau în apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime ale unui număr nelimitat de persoane fizice. (2) Organele, organizaţiile, persoanele fizice care au intentat proces în apărarea intereselor unor alte persoane au drepturi şi obligaţii procedurale de reclamant, cu excepţia dreptului de a încheia tranzacţie şi a obligaţiei de a achita cheltuielile de judecată.

Materialele cauzei atestă că la data de 25 august 2026,**********s-a adresat în Judecătoria Bălți, sediul Sângerei cu cerere privind aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în

familie împotriva acțiunilor agresorului *****, solicitând aplicarea măsurilor de protecție victimei violenței în familie fața de el și de copii minori în privința lui *****, prin aplicarea următoarelor interdicții: Interzicerea agresorului apropierii la mai puțin de 200 de metri de domiciliul situat în *****; Interzicerea agresorului apropierii la mai puțin de 200 de metri de victimă şi de minorii menționați, indiferent de locul aflării; Interzicerea oricărui contact direct sau indirect cu victima şi cu copiii (inclusiv prin telefon, mesaje, rețele sociale sau intermediari); Interzicerea apropierii şi accesului în instituțiile de învățământ frecventate de copii: ***** şi ***** din Sângerei (sau alte instituții unde aceştia vor fi înscrişi); Dispunerea, pe durata ordinului, a monitorizării electronice, dacă acest lucru este posibil conform legii, pentru a garanta respectarea interdicțiilor.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) din 26 august 2026, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești depusă de**********către *****, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie a fost admis. S-a stabilit în privința*****, născut la *****, domiciliat în *****, IDNP: ***** și pentru copiii minori, *****, născută la *****.*****, IDNP: *****,*****, născut la *****.*****, IDNP ***** și *****, născut la **********, IDNP: *****, pentru o perioadă de 120 (una sută douăzeci) zile următoarele măsuri de protecție a victimelor violenței în familie de la acțiunile agresorului *****, născută la *****, IDNP: *****. S-a obligat agresorul *****, născută la *****, IDNP: *****, de a părăsi și de a nu se apropia de locuința situată în *****. S-a obligat agresorul *****, născută la *****, IDNP: *****, de a sta departe de locul aflării lui**********și a copiilor minori, *****,**********și *****, la o distanță ce ar asigura securitatea acestora, excluzând şi orice contact vizual. S-a interzis agresorului *****, născută la *****, IDNP: *****, oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu**********și a copiilor minori, *****,**********și *****. S-a încasat din contul lui *****, născută la *****, IDNP: *****, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 250 (două sute cincizeci) lei. S-a încasat din contul lui *****, născută la *****, IDNP: *****, în beneficiul Judecătoriei Bălți a taxei de timbru de 200 (două sute) lei.

La data de 08.10.2026, potrivit dății indicate pe plicul ce conținea cererea de recurs, ***** a depus cerere de recurs, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) din 26 august 2026, totodată solicitând instanței de recurs repunerea în termenul de declararea cererii de recurs.

Analizând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei și circumstanțele de fapt stabilite, Colegiul civil și de contencios administrativ consideră că recursul declarat de ***** este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, deoarece din actele cauzei s-a stabilit cu certitudine faptul că**********și ***** sunt căsătoriți și au împreună trei copii minori, *****, născută la ***** *****,*****, născut la ***** *****, și *****, născut la ***** *****, care locuiesc în același bun imobil. Prin urmare, între părți există raporturi de familie, acestea fiind subiecți ai violenței în familie în sensul legislației speciale.

Din circumstanțele cauzei rezultă că relațiile dintre soți sunt tensionate, pe fondul neînțelegerilor familiale, iar comportamentul atribuit recurentei nu se limitează la un simplu dezacord sau la divergențe de opinii între membrii familiei, ci vizează manifestări de violență fizică și psihologică față de soț și copiii minori.

Astfel, prin cererea depusă la 25 august 2026,**********a reclamat că ***** manifestă periodic un comportament agresiv față de membrii familiei, exprimat prin aplicarea violenței fizice și psihologice, utilizarea cuvintelor necenzurate, amenințări cu aplicarea violenței, jigniri, insultări și umiliri. Aceste circumstanțe sunt susținute și de explicațiile victimei oferite în cadrul

dezbaterilor judiciare, din care rezultă existența unor manifestări repetate de comportament agresiv, îndreptate atât împotriva soțului, cât și a copiilor minori.

Prin urmare, Colegiul apreciază că instanța de fond a avut temeiuri suficiente pentru a concluziona asupra existenței unei situații de risc în cadrul familiei și asupra necesității intervenției judiciare în scop preventiv, pentru a evita repetarea actelor de violență și eventuale consecințe mai grave asupra integrității fizice și psihice a victimei și a copiilor minori.

În acest context, nu poate fi reținut argumentul recurentei potrivit căruia situația dintre părți ar reprezenta exclusiv un conflict familial, fără relevanță sub aspectul violenței în familie. Or, existența unor neînțelegeri între membrii familiei nu exclude posibilitatea manifestării violenței, iar atunci când acestea sunt însoțite de acte de agresiune fizică, amenințări, insulte și umiliri, situația urmează a fi apreciată prin prisma riscului la care sunt expuse victimele, și nu redusă la o simplă dispută familială.

De asemenea, Colegiul subliniază că măsurile de protecție nu au caracterul unei sancțiuni aplicate pentru fapte deja constatate printr-o hotărâre contravențională sau penală, ci reprezintă instrumente juridice cu caracter preventiv, destinate să asigure protecția imediată a persoanelor expuse riscului de violență în familie. Prin urmare, aplicarea acestora nu este condiționată de existența unei hotărâri definitive prin care să se constate vinovăția presupusului agresor, fiind suficientă stabilirea circumstanțelor care justifică intervenția preventivă a instanței.

În ceea ce privește argumentul recurentei referitor la faptul că, la 19 august 2026, aceasta ar fi fost agresată fizic și verbal de către soțul său și fiica minoră, Colegiul constată că respectiva împrejurare, chiar dacă este invocată și susținută prin raportul de constatare medico-legală nr. 202628P0165 din 20 august 2026, nu este de natură, prin ea însăși, să infirme existența situației de risc reclamate de*****.

Colegiul menționează că, în situația unor acuzații reciproce de comitere a actelor de violență în familie, identificarea agresorului nu poate fi realizată exclusiv prin raportare la existența unor leziuni corporale sau la faptul formulării unei sesizări către organele de poliție de către unul dintre membrii familiei.

În asemenea situații, se impune examinarea circumstanțelor concrete în care s-au produs incidentele, a conduitei fiecărei persoane implicate, a eventualului caracter defensiv al acțiunilor întreprinse, a gravității leziunilor provocate și a existenței unor manifestări anterioare de violență. În speță, raportul de constatare medico-legală prezentat de recurentă confirmă existența unor leziuni corporale, însă această împrejurare, apreciată separat, nu permite stabilirea inițiatorului conflictului și nici nu infirmă, prin ea însăși, manifestările de violență reclamate de*****.

Prin urmare, proba respectivă urmează a fi apreciată în coroborare cu celelalte materiale ale cauzei, fără a i se atribui o valoare probantă exclusivă.

Totodată, împrejurarea că examinarea plângerii depuse de recurentă de către reprezentantul Inspectoratului de Poliție Sîngerei a fost încetată, pe motivul inexistenței faptului contravenției, nu conduce la concluzia că în cauză nu au existat manifestări de violență în familie sau că riscul reclamat de**********nu ar fi real. Această soluție a fost adoptată în cadrul unei proceduri distincte, având ca obiect examinarea plângerii formulate de recurentă, în timp ce prezenta procedură are drept scop instituirea unor măsuri urgente și preventive pentru protejarea victimei și a copiilor minori.

Astfel, cele două proceduri au obiecte și finalități diferite, iar soluția adoptată pe marginea plângerii recurentei nu exonerează instanța de obligația de a examina independent existența riscului de violență în familie reclamat de*****.

În aceeași ordine de idei, nu poate fi reținută nici critica recurentei potrivit căreia instanța de fond s-ar fi bazat exclusiv pe declarațiile soțului și ale fiicei minore, fără o apreciere obiectivă a circumstanțelor cauzei. Colegiul reține că declarațiile victimei constituie un mijloc de probă relevant în procedura de aplicare a măsurilor de protecție, acestea urmând a fi apreciate în raport cu celelalte circumstanțe ale cauzei și cu natura relațiilor dintre membrii familiei.

Mai mult, specificul procedurii de aplicare a măsurilor de protecție impune o examinare promptă a situației de risc, întrucât finalitatea acesteia constă în prevenirea unor eventuale acte de violență și în asigurarea securității persoanelor vulnerabile. În acest sens, art. 278[6] alin. (3) din Codul de procedură civilă prevede expres că declarația independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în cazul existenței unui pericol iminent de comitere a violenței fizice.

Prin urmare, instanța nu era obligată să condiționeze aplicarea măsurilor de protecție de existența unor probe suplimentare care să confirme fiecare manifestare de violență reclamată, fiind necesară stabilirea existenței unei situații de risc care să justifice intervenția preventivă. Or, în speță, declarațiile victimei, natura relațiilor dintre membrii familiei, manifestările de comportament agresiv reclamate și faptul că în situația conflictuală sunt implicați și trei copii minori constituie circumstanțe relevante care justifică măsurile dispuse.

Mai mult decât atât, potrivit materialului probator anexat, se atestă că conform ordonanței de protecție eliberată de către Judecătoria Bălți (sediul Sîngerei) din 09.10.2025, în privința ***** s-a aplicat deja măsuri de protecție acestea fiind stabilite pentru o perioadă de 90 de zile (f.d. 23).

Referitor la critica privind încălcarea dreptului la apărare, pe motiv că recurenta nu ar fi fost citată la examinarea cererii și nu i-ar fi fost desemnat un avocat din cadrul CNAJGS, Colegiul reține că, potrivit art. 278[6] alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată dispune citarea victimei și a persoanelor interesate, contactează organul de poliție de la locul aflării agresorului și solicită informarea acestuia despre procedura inițiată, având totodată posibilitatea de a decide asupra citării presupusului agresor pentru audiere în ședința de judecată.

Astfel, din conținutul normei menționate rezultă că participarea presupusului agresor la ședința de judecată nu constituie o condiție obligatorie pentru examinarea cererii, instanța având competența de a aprecia necesitatea audierii acestuia în raport cu circumstanțele cauzei și caracterul urgent al procedurii. Totodată, art. 278[6] alin. (2) din Codul de procedură civilă reglementează desemnarea unui avocat pentru acordarea asistenței juridice calificate victimei, iar nu presupusului agresor, în cadrul acestei proceduri speciale.

Prin urmare, simplul fapt că recurenta nu a participat la examinarea cererii și nu i-a fost desemnat un avocat din oficiu nu constituie, prin el însuși, un temei suficient pentru casarea încheierii, atât timp cât procedura specială reglementează distinct condițiile de examinare a cererii și posibilitatea audierii presupusului agresor.

De altfel, potrivit raportului prezentat la 26 august 2026 de către Ofițerul de Sector al SP-1 „Sîngerei”, Igor Comendant, se atestă că ultimul a informat-o pe ***** cu privire la ședința de judecată stabilită pentru 26.08.2026, ora 12:00, aceasta din urmă refuzând expres să se prezinte (f.d. 33).

Mai mult decât atât, informarea agresoarei ***** a avut loc și de către Grefierul instanței de judecată potrivit telefonogramei anexate la materialele cauzei (f.d. 31).

În ceea ce privește argumentul referitor la lipsa motivării soluției sub aspectul aprecierii probelor prezentate de părți, Colegiul menționează că instanța de fond a stabilit circumstanțele relevante pentru soluționarea cererii, reținând existența relațiilor de familie dintre părți,

caracterul conflictual al raporturilor dintre acestea, manifestările de violență fizică și psihologică reclamate de victimă, precum și implicarea copiilor minori în situația de risc.

Or, faptul că instanța nu a acordat probelor invocate de recurentă semnificația și valoarea probantă urmărite de aceasta nu echivalează cu ignorarea lor și nici nu demonstrează caracterul arbitrar al concluziilor instanței. Esențial este ca probele relevante să fie apreciate prin prisma obiectului procedurii, respectiv necesitatea asigurării protecției victimei și prevenirea repetării actelor de violență.

Cu referire la pretinsa disproporționalitate a măsurilor de protecție, Colegiul reține că acestea trebuie analizate prin prisma scopului legitim urmărit, și anume protejarea integrității fizice și psihice a victimei și a copiilor minori, precum și prevenirea repetării manifestărilor de violență.

La caz, aplicarea măsurilor privind părăsirea locuinței comune, păstrarea unei distanțe de siguranță față de victimă și copiii minori, precum și interzicerea oricărui contact cu aceștia urmărește tocmai înlăturarea posibilității unor noi confruntări și asigurarea unui mediu sigur pentru persoanele protejate.

Or, având în vedere că părțile locuiesc în același imobil, că relațiile dintre acestea sunt tensionate și că manifestările de violență reclamate vizează atât soțul, cât și copiii minori, Colegiul consideră că măsurile dispuse sunt adecvate scopului urmărit și necesare pentru prevenirea repetării unor asemenea manifestări. În aceste condiții, simpla invocare a consecințelor restrictive pe care măsurile le produc asupra recurentei nu poate prevala asupra necesității asigurării securității victimei și a copiilor minori.

Colegiul subliniază că necesitatea aplicării măsurilor de protecție nu se apreciază exclusiv prin raportare la un incident izolat, ci prin examinarea ansamblului circumstanțelor care caracterizează relațiile dintre membrii familiei, inclusiv a manifestărilor anterioare de violență, a repetabilității acestora și a riscului de reiterare.

În speță, existența unei ordonanțe de protecție anterioare, emisă în privința recurentei la 09 octombrie 2025, coroborată cu manifestările de comportament agresiv reclamate ulterior și cu circumstanțele conflictului familial, constituie un element relevant în evaluarea riscului.

Aceste împrejurări, apreciate împreună cu declarațiile victimei și situația copiilor minori, justifică intervenția preventivă a instanței, fără a fi necesară așteptarea producerii unor noi consecințe prejudiciabile asupra integrității fizice sau psihice a persoanelor protejate.

În ceea ce privește monitorizarea electronică, Colegiul reține că, potrivit art. 278^{7} alin. (2^{1}) Cod de procedură civilă, măsurile de protecție prevăzute la alin. (2) lit. a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică. Prin urmare, odată ce instanța a dispus măsurile prevăzute de norma menționată, monitorizarea electronică nu reprezintă o măsură suplimentară, lăsată la aprecierea discreționară a instanței, ci modalitatea legală obligatorie de executare a acestora.

În consecință, atât timp cât recurenta nu a demonstrat netemeinicia măsurilor de protecție care au determinat instituirea monitorizării electronice, criticile formulate împotriva acestei modalități de executare nu pot constitui un temei autonom pentru casarea încheierii.

În concluzie, Colegiul constată că instanța de fond a stabilit în mod just circumstanțele relevante ale cauzei și a aplicat măsurile de protecție în vederea prevenirii repetării actelor de violență în familie și asigurării securității victimei și a copiilor minori. Argumentele recurentei reprezintă, în esență, o apreciere proprie a situației de fapt și a probelor administrate, fără a fi prezentate circumstanțe apte să răstoarne concluziile instanței de fond sau să demonstreze caracterul nejustificat al măsurilor dispuse.

În aceste condiții, Colegiul ajunge la concluzia că încheierea contestată este legală și întemeiată, fiind emisă în concordanță cu circumstanțele stabilite și cu scopul preventiv al măsurilor de protecție, motiv pentru care recursul declarat de ***** urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond fără modificări.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord,-

Decide:

Recursul declarat de ***** se respinge.

Încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) din 26 august 2026, în cadrul examinării demersului înaintat de**********în privința *****, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord-Vest, Structura Teritorială Asistență Socială Sângerei cu privire la aplicarea măsurilor de protecţie pentru victima violenţei în familie se menține fătă modificări.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului
Judecător: Stanislav Grosu

Judecătorii: Alina Țihonschi Mariana Sajin